

πων, ὅταν βελτίστη τῇ παρούσῃ τύχῃ χρώνται, τότε πλείστην σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν· οὐδὲν γὰρ οὔτε φυλαττομένοις οὔτω δεινὸν ὥστ' ἀφύλακτον εἶναι, οὔτ' ὀλιγωροῦσιν ἀπροσδόκητον παθεῖν.

Λέγω δὲ ταῦτ' οὐχ ἵνα τὴν ἄλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι, ἀλλ' ἵνα μὴ διὰ τὴν παροῦσαν εὐπραξίαν, ἃ γένοιτ' ἂν, εἰ μὴ προνοήσεσθε τῶν πραγμάτων, δεῖν' ἀκούοντες καταφρονῆτε, ἀλλ' ἄνευ τοῦ παθεῖν, ὥσπερ ἐστὶν προσῆκον φάσκοντάς γε μηδένων ἀπολείπεσθαι τῷ σωφρονεῖν, φυλάξησθε.

ΜΓ [ΜΔ]

1 Οὐχὶ τὸν αὐτὸν εἶναι καιρὸν ὑπέιληφα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ τε χαρίζεσθαι καὶ τοῦ τὰ δοκοῦντά μοι βέλτιστα παραινεῖν. Πολλάκις γὰρ ὄρω τὸ χαρίζεσθαι τι παρὰ γνώμην πλείον' ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι. Εἰ μὲν οὖν ἅπαντες ἐγιγνώσκετε ταῦτά, οὔτ' ἂν, εἴ μοι τὰ δέοντ' ἐδοκεῖτε προαιρεῖσθαι, [οὔτ'] ἂν παρῆλθον, περίεργον ἡγούμενος τοῖς ἀφ' αὐτῶν ἃ χρὴ ποιοῦσι λέγειν, οὔτ' ἂν εἰ τούναντίον· μάλλον γὰρ ἂν ἡγησάμην ἔν' ὄντ' ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστ' ἢ πάντας ὑμᾶς. 2 Ἐπειδὴ δ' ὄρω τινὰς ὑμῶν ταῦτά